

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého senátu)

3. března 2010*

Ve věci T-36/06,

Bundesverband deutscher Banken eV, se sídlem v Berlíně (Německo), zastoupená
H.-J. Niemeyerem a K.-S. Scholzem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené N. Khanem a T. Scharfem, jako zmocněnci,

žalované,

* Jednací jazyk: němčina.

podporované

Land Hessen (Německo), původně zastoupenou H.-J. Freundem a M. Holzhäusem, dále H.-J. Freundem a S. Lehrem, advokáty,

a

Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale, se sídlem ve Frankfurtu nad Mohanem (Německo), zastoupenou H.-J. Freundem, advokátem,

vedlejšími účastnicemi řízení,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise K (2005) 3232 v konečném znění ze dne 6. září 2005, týkající se převodu Hessischer Investitionsfonds na Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale formou vkladu tichého společníka,

TRIBUNÁL (čtvrtý senát),

ve složení O. Czúcz (zpravodaj), předseda, V. Vadapalas a I. Labucka, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: C. Kristensen, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 9. září 2008,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

A – Sporný vklad

- 1 Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale (dále jen „Helaba“) je jednou z největších německých bank. Má právní status veřejnoprávního subjektu. Od 1. ledna 2001 jsou vlastníky Helaba společnost Sparkassen- und Giroverband Hessen-Thüringen, s podílem ve výši 85 %, Land Hessen (Spolková země Hesensko) (dále jen „Spolková země“) s podílem ve výši 10 %, a Land Thüringen (Spolková země Durynsko), s podílem ve výši 5 %. Helaba funguje jako základní banka Spolkových zemí Hesensko a Durynsko a jako centrální banka hesenských a durynských spořitelén. Je činná rovněž jakožto komerční banka, jak na vnitrostátním trhu tak na mezinárodních trzích.
- 2 Hessischer Investitionsfonds (dále jen „zvláštní fond“) byl založen jako zvláštní fond Spolkové země v roce 1970. Nabízí bezúročné půjčky nebo půjčky se sníženou úrokovou sazbou pro místní investiční plány. Legislativní změnou přijatou dne 13. prosince 2002 bylo Hessisches Ministerium der Finanzen (ministerstvo financí spolkové země Hesensko) zmocněno k tomu, aby tento fond zcela nebo částečně převedlo do úvěrového ústavu z titulu finanční účasti a jako vklad tichého společníka ve smyslu článku

10 Kreditwesengesetz (zákon o úvěru, dále jen „KWG“) nebo v jiné formě uznané z hlediska bankovního dohledu oproti úhradě, která je běžná na trhu.

- 3 Za tímto účelem se Spolková země a Helaba dohodly na podmínkách, za kterých může být zvláštní fond převeden na Helaba. Podle návrhu smlouvy měl být zvláštní fond vložen do Helaba ve formě vkladu tichého společníka na neurčitou dobu (dále jen „sporný vklad“) v hodnotě 594 milionů eur a oproti úhradě ve výši 1,65 % z jeho nominální hodnoty snížené o část vkladu nezbytnou pro zajištění činností zvláštního fondu spočívajících v poskytování půjček na místní investiční plány. Návrh smlouvy nestanoví doložku o zvýšení úrokové sazby (dále jen „doložka step-up“), na základě které úhrada vzroste po uplynutí určitého času.

- 4 V souladu s článkem 2 návrhu smlouvy právo na úhradu zaniká, jestliže Helaba utrpí roční ztrátu, to znamená jestliže v jejím výsledku hospodaření vykáže ztrátu za předchozí finanční rok, nebo jestliže by platba úhrady vedla k roční účetní ztrátě. Nevyplacené úhrady se zaplatí v průběhu následujících let, jestliže nedojde k roční ztrátě a v rozsahu, v němž platba úhrady nepovede k takové ztrátě. Sporný vklad se plně podílí na ztrátách, ale jakékoliv snížení jeho hodnoty musí Helaba nahradit v průběhu následujícího roku až do výše jeho nominální hodnoty. Platba úhrady za sporný vklad má přednost před platbou dividend ze základního kapitálu a vytvořením rezerv.

- 5 V souladu s článkem 4 návrhu smlouvy je možnost Spolkové země vzít vklad zpět vyloučena. Podle odstavce 8 tohoto ustanovení „bude v případě insolvenčního řízení týkajícího se majetku [Helaba] nebo v případě její likvidace [sporný] vklad vrácen až po uspokojení pohledávek všech věřitelů [Helaba], včetně majitelů pozitivových listů,

jakož i věřitelů jiného zajišťujícího kapitálu ve smyslu čl. 10 odst. 5a KWG, ale před uspokojením držitelů podílů na základním kapitálu“ (*neoficiální překlad*).

B – Správní řízení a napadené rozhodnutí

- 6 Dopisem ze dne 4. června 2004 oznámila Spolková republika Německo svůj záměr přistoupit ke spornému vkladu a požádala Komisi Evropských společenství, aby konstatovala, že tento vklad nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES.
- 7 Dne 4. srpna 2004 Komise požádala o doplňující informace, které jí Spolková republika Německo poskytla dopisy ze dne 31. srpna a 7. září 2004.
- 8 Dopisem ze dne 29. září 2004 požádala Komise Spolkovou republiku Německo v souladu s ustanoveními čl. 4 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k čl. [88 ES] (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339), aby jí dala souhlas k prodloužení lhůty dvou měsíců, během které musí provést předběžné přezkoumání oznámeného opatření. Dopisem ze dne 7. října 2004 souhlasila Spolková republika Německo s prodloužením této lhůty až do 31. prosince 2004.
- 9 Dopisy ze dne 15. a 22. listopadu 2004 Komise požádala Spolkovou republiku Německo o další informace.

- 10 Dopisem ze dne 21. prosince 2004 stanovila Komise Spolkové republiky Německo lhůtu 30 dnů pro sdělení požadovaných informací a prohlásila, že v případě, že tyto informace nebudou poskytnuty včas, bude oznámení považovat za vzaté zpět ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení č. 659/1999.
- 11 Dopisem ze dne 30. března 2005 poskytla Spolková republika Německo doplňující informace o souladu s trhem. Komise požádala o další informace dopisem ze dne 20. května 2005, na který Spolková republika Německo odpověděla dopisem ze dne 3. června 2005.
- 12 Rozhodnutím K (2005) 3232 v konečném znění ze dne 6. září 2005, týkajícím se převodu Hessischer Investitionsfonds na Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale formou vkladu tichého společníka (dále jen „napadené rozhodnutí“), Komise po ukončení fáze předběžného přezkoumání rozhodla, že sporný vklad nepředstavuje státní podporu.
- 13 V napadeném rozhodnutí Komise uvádí, že za účelem přezkumu, zda sporný vklad poskytuje bance Helaba výhodu, která může být kvalifikována jako státní podpora ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES, je třeba použít kritérium „investora jednajícího v tržním hospodářství“ (dále jen „soukromý investor“), podle kterého státní podporu nepředstavují kapitálové vklady uskutečněné za podmínek, za kterých by byl soukromý investor ochoten převést majetek na srovnatelný soukromý podnik. Komise v tomto ohledu odkazuje na rozsudek Tribunálu ze dne 6. března 2003, Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Land Nordrhein-Westfalen v. Komise (T-228/99 a T-233/99, Recueil s. II-435, dále jen „rozsudek WestLB“).
- 14 Pokud jde nejprve o právní a hospodářskou kvalifikaci, Komise se domnívá, že sporný vklad je srovnatelný s jinými vklady tichého společníka, které se uskutečňují na trhu, a že v důsledku toho může být povaha úhrady dohodnuté stranami jako úhrady běžné

na trhu posouzena prostřednictvím srovnání s úhradami v rámci uvedených vkladů tichého společníka. V tomto ohledu Komise zaprvé konstatuje, že sporný vklad byl v návrhu smlouvy výslovně kvalifikován jako vklad tichého společníka. Zadruhé tvrdí, že podmínky sporného vkladu jsou srovnatelné s podmínkami jiných vkladů tichého společníka v rozsahu, v němž uvedený vklad musí být vrácen před základním kapitálem, a v rozsahu, v němž Spolková země dostává celou dohodnutou úhradu a nikoliv dividendu úměrnou ziskům. Doplnuje, že na trhu existují vklady tichého společníka na neurčitou dobu bez doložek step-up, stejně jako sporný vklad a že objem vkladu není neobvyklý. Konečně pokud jde o kvalifikaci vkladu, Komise v poznámce pod čarou odkazuje na své rozhodnutí 2006/742/ES ze dne 20. října 2004 o podpoře poskytnuté Německem ve prospěch společnosti Helaba (Úř. věst. 2006, L 307, s. 159), dotčené ve věci, ve které byl vydán rozsudek Tribunálu z tohoto dne, Bundesverband deutscher Banken v. Komise (T-163/05, Sb. rozh. s. II-387).

- 15 Komise dále počítá úhradu přiměřenou kapitálu, který Helaba může používat k zajištění rozšíření svých úvěrových činností. V tomto ohledu vysvětluje, že na trhu odpovídá úhrada za vklady tichého společníka referenční sazbě zvýšené o přírázku úhrady (dále jen „úhrada za zajištění“). Domnívá se nicméně, že v projednávaném případě musí být část odpovídající referenční sazbě od úhrady běžné na trhu odečtena, aby se zohlednila skutečnost, že sporný vklad nepřináší Helaba likviditu. Naopak má za to, že daň z průmyslových a obchodních podniků (dále jen „živnostenská daň“), kterou musí zaplatit průmysloví a obchodní investoři, jenž jsou činní v Německu, a kterou musí v projednávaném případě platit Helaba, protože Spolková země nemá povinnost jí platit, musí být připojena k sazbě úhrady dohodnuté mezi stranami, protože je součástí nákladů, které nese Helaba z důvodu sporného vkladu.

- 16 Pokud jde o výpočet úhrady za zajištění běžné na trhu, Komise opírá svůj závěr o dva znalecké posudky investičních bank, jakož i o zprávu společnosti účetních znalců týkající se těchto posudků. S ohledem na tyto tři zprávy považuje Komise za rozumné vyjít z úhrady za zajištění ve výši 65 až 90 bazických bodů odpovídajících na trhu zjištěné přírázce za vklady na dobu neurčitou učiněné emitenty evropského bankovního

sektoru jako tichými společníky, které jsou vystaveny v eur a obsahující doložku step-up.

- 17 Komise zkoumá, zda je třeba použít zvýšení nebo snížení této úhrady za zajištění, aby se zohlednila zvláštnost sporného vkladu ve vztahu ke vkladům tichého společníka použitým jako reference pro výpočet uvedené úhrady. V tomto ohledu se domnívá, že je třeba použít přírážku v rozsahu 30 až 40 bazických bodů, aby se zohlednila skutečnost, že sporný vklad na rozdíl od vkladů tichého společníka na neurčitou dobu, které byly použity jako referenční, neobsahuje doložku step-up. Má nicméně za to, že ani z důvodu skutečnosti, že v důsledku sporného vkladu je podíl vkladů tichého společníka na základních vlastních zdrojích banky Helaba 57 %, což je značně více než podíl tohoto druhu finančních nástrojů na vlastních zdrojích soukromých bank, ani z důvodu skutečnosti, že sporný vklad zvyšuje podíl vkladů, který má Spolková země jako tichý společník na základních vlastních zdrojích Helaba, na 44 %, není nezbytné použít přírážku. Komise konečně považuje za případně odůvodněnou přírážku v rozsahu 10 bazických bodů, aby se zohlednila skutečnost, že úhrada se vyplácí jen tehdy, když má Helaba roční zisk, ale nevyjadřuje se k této otázce s konečnou platností, protože zohlednění této přírážky nemění konečné posouzení.
- 18 S ohledem na všechny tyto úvahy Komise dospívá k závěru, že úhrada běžná na trhu pro takový vklad jako je sporný vklad je 1 až 1,4 %. V důsledku toho se domnívá, že sazba úhrady ve výši 1,65 % dohodnutá mezi Helaba a Spolkovou zemí, ke které se připojuje náklad představovaný živnostenskou daní, neposkytuje Helaba výhodu a nemůže být tedy kvalifikována jako státní podpora.
- 19 Doplnuje, že v květnu 2005 Helaba prodala institucionálním soukromým investorům vklad tichého společníka na neurčitou dobu, bez doložky step-up, v hodnotě 250 milionů eur a že tento vklad je hrazen v sazbě 5,5 % ročně. Vysvětluje, že sazba 5,5 % odpovídá referenční sazbě (Euribor nebo Mid-Swap, přičemž napadené rozhodnutí upřesňuje, že tato posledně uvedená sazba byla ke dni jeho přijetí 3,84 %) zvýšené o úhradu za zajištění. Má za to, že podmínky tohoto vkladu tichého společníka

potvrzují její posouzení, podle kterého je úhrada dohodnutá za sporný vklad v souladu s tržní úhradou, jakož i skutečnost, že Helaba by byla schopná umístit vklad tichého společníka na trhu, pokud by neobdržela sporný vklad.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- ²⁰ Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 26. ledna 2006 podal žalobce, Bundesverband deutscher Banken eV (německých svaz soukromých bank) projednávanou žalobu.
- ²¹ Podáními došlými kanceláři Tribunálu dne 6. a 13. června 2006, požádaly Helaba a Spolková země, aby mohly vstoupit do tohoto řízení jako vedlejší účastníci na podporu Komise. Usnesením ze dne 14. září 2006 povolil předseda třetího senátu Tribunálu tato vedlejší účastnictví. Vedlejší účastníci předložili své spisy ve stanovených lhůtách. Žalobce a Komise rovněž předložili svá vyjádření k uvedeným spisům ve stanovených lhůtách.
- ²² Vzhledem k tomu, že složení senátů Tribunálu bylo změněno, byl soudce zpravodaj přidělen čtvrtému senátu, kterému tedy byla přidělena projednávaná věc.
- ²³ Vzhledem k ukončení funkčního období jednoho z členů senátu určil předseda Tribunálu na základě čl. 32 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu pro doplnění senátu jiného soudce.

- 24 Dopisem ze dne 20. května 2008 nařídil Tribunál Komisi, aby předložila určité dokumenty, mezi nimi důvěrné znění napadeného rozhodnutí. Komise vyhověla této žádosti ve stanovené lhůtě.
- 25 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Tribunál (čtvrtý senát) o zahájení ústní části řízení.
- 26 Řeči účastníků řízení a odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 9. září 2008.
- 27 Při této příležitosti bylo rozhodnuto, že se Komisi před skončením ústní části řízení umožní odpovědět písemně na jednu z otázek položených Tribunálem. Komise předložila svou odpověď a žalobce svá vyjádření ve stanovených lhůtách. Ústní část řízení byla skončena dne 8. října 2008.
- 28 Žalobce navrhuje, aby Tribunál:
 - zrušil napadené rozhodnutí;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

29 Komise, podporovaná Helaba, navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za nepřípustnou a podpůrně jí zamítl jako neopodstatněnou;
- uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

30 Spolková země navrhuje, aby Tribunál:

- zamítl žalobu;
- uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

1. K přípustnosti

31 Komise, podporovaná Helaba, uvádí, že žaloba je nepřípustná, protože žalobce není napadeným rozhodnutím osobně dotčený.

- 32 Je třeba připomenout, že soud je oprávněn posoudit podle okolností každého případu, zda řádný výkon spravedlnosti odůvodňuje zamítnutí žaloby po její meritorní stránce, aniž by předtím rozhodl o námitce nepřípustnosti vznesené žalovaným (rozsudek Soudního dvora ze dne 26. února 2002, Rada v. Boehringer, C-23/00 P, Recueil s. I-1873, body 51 a 52, a rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2006, Sinaga v. Komise, T-217/99, T-321/00 a T-222/01, Sb. rozh. s. II-67, bod 68).
- 33 V okolnostech projednávaného případu má Tribunál za to, že je třeba nejdříve přezkoumat žalobní důvody uplatněné žalobcem, aniž by předtím rozhodl o námitce nepřípustnosti vznesené Komisí, a to proto, že žaloba na neplatnost je v každém případě a z důvodů uvedených níže neopodstatněná.

2. *K věci samé*

- 34 Žalobce vznáší tři žalobní důvody vycházející z nedostatku odůvodnění, porušení článku 87 ES a z porušení jeho procesních práv z důvodu, že Komise nezahájila formální vyšetřovací řízení stanovené v čl. 88 odst. 2 ES.

K žalobnímu důvodu vycházejícímu z nedostatku odůvodnění

- 35 Žalobce uvádí, že napadené rozhodnutí je nedostatečně odůvodněné ohledně kvalifikace sporného vkladu jako vkladu tichého společníka pro účely tržního srovnání, ohledně zohlednění živnostenské daně, odpočtu nákladů na refinancování a povahy úhrady jako úhrady běžné na trhu.

Ke kvalifikaci sporného vkladu

– Argumenty účastníků řízení

- ³⁶ Žalobce uvádí, že posouzení Komise, obsažené v bodě 25 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého je sporný vklad „srovnatelný s jinými vklady tichého společníka běžnými na trhu“, je nedostatečně odůvodněné.
- ³⁷ Žalobce zaprvé kritizuje skutečnost, že Komise opírá své posouzení ohledně kvalifikace sporného vkladu o návrh smlouvy, aniž by shrnula její obsah. Tvrdí, že Komise se spokojila s odkazem na skutečnost, že strany sporného vkladu jej v návrhu smlouvy kvalifikovaly jako vklad tichého společníka, a že v důsledku toho neodůvodnila slučitelnost sporného vkladu s jinými vklady tichého společníka běžnými na trhu.
- ³⁸ Zadruhé uvádí, že Komise neodůvodňuje své tvrzení uvedené v bodě 26 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého musí být sporný vklad v případě likvidace nebo insolvence vrácen před základním kapitálem, zatímco zejména smlouva týkající se vkladu dotčeného ve věci, v níž byl vydán rozsudek z tohoto dne, Bundesverband deutscher Banken v. Komise (T-163/05), bod 14 výše, stanoví, že vrácení tohoto vkladu nemá přednost ve vztahu k vrácení základního kapitálu.
- ³⁹ Zatřetí uvádí, že tvrzení obsažené v bodě 26 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého Spolková země obdrží „celou dohodnutou úhradu, zatímco investor do

základního kapitálu má pouze právo na vyplacení dividendy úměrné zisku“ není jasné a neumožňuje zjistit, co chce Komise tímto srovnáním prokázat.

- 40 Začtvrté Komise neodůvodňuje tvrzení obsažená v bodě 27 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého na „kapitálovém trhu existují vklady tichého společníka bez doložek [step-up]“ a „objem dotčeného vkladu tichého společníka není navíc neobvyklý“. Žalobce se domnívá, že pokud Komise chtěla prokázat tato tvrzení tím, že se opřela o emise z roku 1998 a 1999, na které odkázala v rozhodnutí 2006/742, měla zahrnout odpovídající část tohoto rozhodnutí do napadeného rozhodnutí. Krom toho má za to, že Komise neodůvodnila, proč byla situace na kapitálovém trhu v roce 1998 a 1999 srovnatelná se situací, která existovala v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí, tedy v průběhu léta 2005. Rovněž uvádí, že se Komise v rozhodnutí 2006/742 spokojila s převzetím argumentů uplatněných Spolkovou republikou Německo ohledně emisí z roku 1998 a 1999. Ve svém vyjádření ke spisům vedlejších účastníků doplňuje, že napadené rozhodnutí nesplňuje povinnost uvést odůvodnění, protože v jeho nedůvěrném znění nejsou uvedené vklady tichého společníka identifikovatelné z důvodu anonymity bank.
- 41 Zapáté měla Komise nedostatečně odůvodnit své tvrzení obsažené v bodě 29 napadeného rozhodnutí, podle kterého má sporný vklad pro Spolkovou zemi „různé výhody“ oproti investici do základního kapitálu. Žalobce v tomto ohledu uvádí, že tvrzení Komise jsou „povrchní“, „podjatá“ a „neopodstatněná“.
- 42 Komise, podporovaná Helaba, zpochybňuje, že je napadené rozhodnutí nedostatečně odůvodněné, pokud jde o kvalifikaci sporného vkladu jako vkladu tichého společníka. Spolková země nevznesla v tomto ohledu argumenty.

– Závěry Tribunálu

- 43 Je třeba připomenout, že rozsah povinnosti uvést odůvodnění závisí na povaze dotčného aktu a kontextu, v němž byl přijat. Z odůvodnění musí jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, tak aby jednak soud mohl vykonávat svůj přezkum legality a jednak se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, aby mohly hájit svá práva a ověřit, zda rozhodnutí je či není opodstatněné (rozsudek WestLB, bod 13 výše, bod 278).
- 44 Není požadováno, aby odůvodnění upřesňovalo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 253 ES musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale také s ohledem na jeho celkovou souvislost, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (rozsudek WestLB, bod 13 výše, bod 279).
- 45 Komise především není povinna vyjádřit se ke všem argumentům, jichž se před ní dovolávají zúčastněné strany, ale stačí jí, aby popsala skutečnosti a právní úvahy, které mají zásadní význam v rámci struktury rozhodnutí (rozsudek WestLB, bod 13 výše, bod 280).
- 46 Pokud jde zejména o rozhodnutí Komise, které má za to, že oznámené opatření nepředstavuje podporu, povinnost odůvodnění vyžaduje, aby byly uvedeny důvody, pro které má Komise za to, že dotčené opatření nespadá pod působnost čl. 87 odst. 1 ES.
- 47 Krom toho z ustálené judikatury vyplývá, že povinnost odůvodnění představuje podstatnou formální náležitost, která musí být odlišena od otázky opodstatněnosti

odůvodnění, která spadá do legality sporného aktu po meritorní stránce (viz rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2007, *Itálie v. Komise*, T-239/04 a T-323/04, Sb. rozh. s. II-3265, bod 117, a citovaná judikatura).

- 48 Pokud jde zaprvé o kritiku žalobce týkající se skutečnosti, že se Komise opírá o návrh smlouvy, ačkoliv její obsah není ani uveden v napadeném rozhodnutí ani znám žalobci či Tribunálu, stačí konstatovat, že i když Komise neuvádí znění ustanovení návrhu smlouvy, uvádí různé skutečnosti vyplývající z tohoto návrhu, o které opírá své právní posouzení, takže jak žalobce, tak Tribunál se mohou seznámit s jejími úvahami.
- 49 Pokud jde o argument, podle kterého se Komise spokojila s odkazem na skutečnost, že strany sporného vkladu jej v návrhu smlouvy kvalifikovaly jako vklad tichého společníka, je třeba konstatovat jednak to, že se Komise neopřela pouze o kvalifikaci, kterou daly strany spornému vkladu, a jednak to, že i kdyby tak učinila, tato okolnost nepostihuje napadené rozhodnutí nedostatkem odůvodnění, protože otázka, zda Komise může kvalifikovat vklad tak, že se opře pouze o kvalifikaci, kterou mu daly smluvní strany, se týká opodstatněnosti odůvodnění uvedeného Komisí a nikoliv jeho dostatečnosti.
- 50 Pokud jde zadruhé o údajně chybějící odůvodnění tvrzení Komise, podle kterého musí být sporný vklad v případě likvidace nebo insolvenčního řízení vrácen před vrácením základního kapitálu, je třeba poznamenat, že uvedené tvrzení odpovídá pouhému konstatování skutečností vyplývajících z návrhu smlouvy (viz bod 5 výše) a že v důsledku toho nemuselo být ani odůvodněno. Pochybnosti vyjádřené žalobcem ohledně otázky, zda je toto zjištění správné či nesprávné, se netýkají dostatečnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí, ale jeho opodstatněnosti, a zejména věcné správnosti skutkových zjištění Komise.

- 51 Pokud jde o zatřetí o odůvodnění tvrzení Komise, podle kterého Spolková země dostává „celou dohodnutou úhradu, zatímco investor do základního kapitálu má právo pouze na platbu dividendy úměrné ziskům“, stačí konstatovat, že ze znění celé věty bodu 26 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že Spolková země dostává „jako investor vkladu tichého společníka na kapitálovém trhu“ celou uvedenou úhradu, že Komise měla za to, že forma úhrady dohodnutá pro sporný vklad je charakteristická pro vklady tichého společníka, a nikoliv pro základní kapitál a že tato okolnost svědčí mezi jinými pro kvalifikaci sporného vkladu jako vkladu tichého společníka. Pochybnosti vyjádřené žalobcem ohledně otázky, zda forma úhrady dohodnutá pro sporný vklad je skutečně charakteristická pro vklady tichého společníka, se netýkají odůvodnění sporného rozhodnutí, ale jeho opodstatněnosti.
- 52 Pokud jde o začtvrté o odůvodnění tvrzení Komise, podle kterého „na kapitálovém trhu existují vklady tichého společníka bez doložek [step-up]“ a „objem sporného vkladu tichého společníka není [...] neobvyklý“, stačí poznamenat, že se Komise omezila na konstatování dvou okolností, které jasně vyplývají z informací poskytnutých ve znaleckých posudcích a zejména z operací uskutečněných na trhu, na které odkazuje v bodech 49 a 56 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Odkaz na rozhodnutí 2006/742 uvedený v poznámce pod čarou se netýká těchto dvou skutkových zjištění, ale celé úvahy Komise ohledně kvalifikace sporného vkladu jako vkladu tichého společníka pro účely tržního srovnání dohodnuté úhrady. Jelikož Komise nezaložila tato tvrzení na tržních údajích týkajících se roku 1998 a 1999, nemusela odůvodnit, proč byla situace na trhu v roce 1998 a 1999 srovnatelná se situací, které existovala v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí.
- 53 Pokud jde o argument, podle kterého Komise nemohla odkázat na rozhodnutí 2006/742 a měla uvést jeho relevantní části v napadeném rozhodnutí, je třeba konstatovat, že tento argument vyvrací judikatura, podle které je rozhodnutí dostatečně odůvodněné, pokud odkazuje na dokument, který již adresát vlastní a který obsahuje skutečnosti, na kterých orgán založil své rozhodnutí (viz v tomto smyslu

a obdobně rozsudek Tribunálu ze dne 24. dubna 1996, *Industrias Pesqueras Campos a další v. Komise*, T-551/93, T-231/94, T-232/94, T-233/94 a T-234/94, Recueil s. II-247, bod 144), což se stalo v projednávaném případě, protože žalobce obdržel kopii rozhodnutí 2006/742 při jeho přijetí, několik měsíců před přijetím napadeného rozhodnutí.

54 Pokud jde o argument vycházející z nedostatku odůvodnění napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž vklady tichého společníka použité pro srovnání nejsou identifikovatelné z důvodu anonymity bank, které je emitovaly, je třeba zdůraznit, že žalobce kritizuje ve skutečnosti neúplnost nedůvěrného znění rozhodnutí, kterým disponoval v okamžiku podání své žaloby a nikoliv odůvodnění napadeného rozhodnutí jako takové. Krom toho je třeba uvést, že v projednávaném případě nemohlo skrytí některých údajů v tomto znění žalobci zabránit, aby hájil svá práva a ověřil opodstatněnost napadeného rozhodnutí. Jednak i přes skutečnost, že byla skryta jména bank, které emitovaly dotčené vklady, nedůvěrné znění napadeného rozhodnutí obsahuje dostatečně srozumitelným způsobem prvky posouzení, které Komisi umožnily podepřít její stanovisko. Krom toho bylo v každém případě důvěrné znění napadeného rozhodnutí, jak bylo oznámeno Spolkové republice Německo, v průběhu jednání sděleno žalobci (viz bod 24 výše), aniž by jej tento učinil součástí nových vyjádření založených na dotčených částech tohoto textu.

55 Pokud jde zapáté o posouzení Komise, podle kterého sporný vklad představoval pro Spolkovou zemi výhody oproti investici do základního kapitálu, je třeba poznamenat, že žalobce tím, že uvádí, že tvrzení Komise jsou „povrchní“, „podjatá“ a „neopodstatněná“, nekritizuje ve skutečnosti dostatečnost odůvodnění, ale opodstatněnost provedeného posouzení.

56 Za těchto okolností je třeba mít za to, že napadené rozhodnutí není nedostatečně odůvodněné v rozsahu, v němž se týká kvalifikace sporného vkladu.

K zohlednění živnostenské daně

– Argumenty účastníků řízení

- 57 Žalobce uvádí, že napadené rozhodnutí neobsahuje žádné odůvodnění posouzení uvedeného v bodě 36 odůvodnění, podle kterého „[b]y institucionální investor v tržním hospodářství [...] požadoval vyšší úhradu než Spolková země, aby vyrovnal náklady, které utrpěl z důvodu [živnostenské daně]“ a „Helaba by zase byla bez dalšího ochotna zaplatit takovému investorovi tuto přírážku k úhradě“. (*neoficiální překlad*).
- 58 Komise, podporovaná Helaba, zpochybňuje, že napadené rozhodnutí je nedostatečně odůvodněné v rozsahu, v němž se týká zohlednění živnostenské daně jakožto nákladu, který Helaba musí nést z důvodu sporného vkladu. Spolková země nevznesla argumenty v tomto ohledu.

– Závěry Tribunálu

- 59 Je třeba konstatovat, že Komise v projednávaném případě pouze použila závěr, ke kterému dospěla v rozhodnutí 2006/742 ohledně vkladu dotčeného v uvedené věci. Tímto rozhodnutím, jak vyplývá z výše uvedeného (viz bod 53 výše), žalobce již disponoval.
- 60 Přitom přezkum rozhodnutí 2006/742, jakož i argumentů žalobce ohledně zjevně nesprávného posouzení, kterého se Komise v tomto ohledu údajně dopustila, uskutečněný v bodech 188 až 192 rozsudku z tohoto dne, Bundesverband deutscher Banken v. Komise (T-163/05), bod 14 výše, neukázal žádný nedostatek odůvodnění,

který by žalobci bránil napadnout uvedené rozhodnutí nebo Tribunálu posoudit jeho opodstatněnost.

- ⁶¹ Z toho vyplývá, že napadené rozhodnutí v každém případě zapadá do rozhodovací praxe známé žalobci a mohlo být proto odůvodněno stručně (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 26. listopadu 1975, *Groupement des fabricants de papiers peints de Belgique a další v. Komise*, 73/74, Recueil s. 1491, bod 31).

K odpočtu nákladů na refinancování

– Argumenty účastníků řízení

- ⁶² Žalobce uvádí, že body 37 až 41 odůvodnění napadeného rozhodnutí neumožňují seznámit se s kritérii, o které se Komise opřela, aby dospěla k závěru, že Helaba skutečně nese, oproti případu, kdy by obdržela likvidní vklad tichého společníka, dodatečné náklady na refinancování ve výši hrubé refinanční sazby, ani pochopit, proč daňová odpočitatelnost úhrady odůvodňuje odpočet nákladů na refinancování.
- ⁶³ Komise, podporovaná Helaba, zpochybňuje, že napadené rozhodnutí je nedostatečně odůvodněné stran zohlednění skutečnosti, že Helaba v projednávaném případě nese dodatečné náklady na refinancování. Spolková země nevznesla argumenty v tomto ohledu.

– Závěry Tribunálu

- ⁶⁴ Je třeba poznamenat, jak to uvádí žalobce v žalobě, že Komise v projednávaném případě pouze použila závěr, ke kterému dospěla v rozhodnutí 2006/742 ohledně vkladu dotčeného v uvedené věci.
- ⁶⁵ Za těchto okolností a vzhledem k tomu, že Tribunál měl ve svém rozsudku z tohoto dne, Bundesverband deutscher Banken v. Komise (T-163/05), bod 14 výše, za to, že Komise dostatečně odůvodnila svůj závěr (viz body 265 až 267 rozsudku), je třeba odmítnout argumenty žalobce týkající se údajného nedostatku odůvodnění napadeného rozhodnutí, protože toto je v každém případě srozumitelné s ohledem na odůvodnění obsažené v rozhodnutí 2006/742 (viz bod 61 výše).

K povaze úhrady dohodnuté mezi Spolkovou zemí a Helaba jako úhrady běžné na trhu

– Argumenty účastníků řízení

- ⁶⁶ Žalobce uvádí, že důvody vznesené Komisí na podporu závěru, že úhrada dohodnutá mezi Spolkovou zemí a Helaba je úhrada běžná na trhu, jsou nedostatečné. V tomto ohledu uvádí, že tvrzení uvedené v bodě 69 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého skutečnost, že vklady tichého společníka představují důležitou součást základních vlastních zdrojů, vede ke vzrůstu možnosti využití těchto vkladů „namísto základního kapitálu“, je nedostatečné a rozporné ve vztahu k jejímu tvrzení, že v případě insolventního řízení musí být vklady tichého společníka vráceny před základním kapitálem. Má rovněž za to, že tvrzení Komise, uvedené v bodě 73 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého má Spolková země značný vliv na určení rizikového profilu Helaba, není odůvodněné a že Komise nevysvětluje, zda podmínky emise 500 milionů eur, kterou zmiňuje v bodě 74 odůvodnění rozhodnutí a která byla

upsaná jediným investorem, jsou srovnatelné s podmínkami sporného vkladu, takže ani žalobce ani Tribunál nejsou schopni ověřit slučitelnost těchto dvou vkladů.

- ⁶⁷ Komise, podporovaná Helaba, zpochybňuje, že napadené rozhodnutí je nedostatečně odůvodněné ohledně povahy úhrady dohodnuté za sporný vklad jako úhrady běžné na trhu. Spolková země nevznesla argumenty v tomto ohledu.

– Závěry Tribunálu

- ⁶⁸ Pokud jde o tvrzení Komise, podle kterého skutečnost, že vklady tichého společníka představují důležitou součást základních vlastních zdrojů, vede ke vzrůstu možnosti využití těchto vkladů „namísto základního kapitálu“, je třeba konstatovat, že i když je tato formulace nedokonalá, ze znění celého napadeného rozhodnutí jasně vyplývá, že Komise nezamýšlela tímto tvrzením definovat pořadí, ve kterém se v případě insolventního řízení nachází základní kapitál a vklady tichého společníka, ale uvést, že riziko, že základní kapitál nebude v případě hospodářských obtíží stačit je větší, jestliže vklady tichého společníka představují významnou část základních vlastních zdrojů. Toto tvrzení v důsledku toho nebrání žalobci zpochybnit napadené rozhodnutí ani Tribunálu posoudit jeho legalitu.
- ⁶⁹ Pokud jde o tvrzení Komise, podle kterého má Spolková země značný vliv na určení rizikového profilu Helaba, je třeba poznamenat, že Komise vysvětlila v bodě 73 odůvodnění napadeného rozhodnutí, co bylo základem tohoto tvrzení. I když je pravda, že toto vysvětlení bylo skryto v nedůvěrném znění napadeného rozhodnutí, kterým žalobce disponoval ke dni podání žaloby, na žádost Tribunálu Komise předložila

důvěrné znění tohoto rozhodnutí a sdělila jej žalobci před jednáním (viz bod 24 výše). Za těchto okolností je třeba mít za to, že žalobce mohl hájit svá práva.

- 70 Pokud jde o skutečnost, že Komise nevysvětluje, zda podmínky emise 500 milionů eur, která byla upsána jediným investorem, jsou srovnatelné s podmínkami sporného vkladu, je třeba poznamenat, že z napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise uvádí tento příklad, aby ukázala, že není vyloučeno, že investor soustředí svá rizika v jediném podniku. Přitom otázka, zda skutečnost, že tato koncentrace rizik v určitém podniku není vyloučena, stačí k tomu, aby se úhrada dohodnutá mezi Spolkovou zemí a Helaba považovala za úhradu běžnou na trhu, se netýká odůvodnění napadeného rozhodnutí, ale jeho opodstatněnosti.
- 71 Za těchto okolností je třeba mít za to, že napadené rozhodnutí není stíženo nedostatkem odůvodnění v rozsahu, v němž se týká skutečnosti, že úhrada dohodnutá za sporný vklad je úhrada běžná na trhu.
- 72 Žalobní důvod vycházející z neodůvodnění napadeného rozhodnutí se tedy zamítá.

K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení článku 87 ES

Argumenty účastníků řízení

- 73 Žalobce uvádí, že Komise porušila článek 87 ES tím, že měla za to, že úhrada dohodnutá za sporný vklad je v souladu s kritériem soukromého investora a nepředstavuje v důsledku toho státní podporu.

74 V tomto ohledu uvádí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že měla zaprvé za to, že živnostenská daň dlužná bance Helaba se musí připojit k sazbě úhrady dohodnuté mezi Spolkovou zemí a Helaba pro účely tržního srovnání, protože je součástí finančního břemene, které Helaba nese z důvodu tohoto vkladu, zadruhé, že musí být zohledněna skutečnost, že Helaba nese náklady, aby si na trhu pořídila likvidní prostředky, které jí nepřinášejí sporný vklad, a zatřetí, že běžná tržní úhrada za zajištění je nižší než sazba 1,65 % dohodnutá mezi stranami a zvýšená o dopad živnostenské daně.

75 Pokud jde o zohlednění živnostenské daně, jakož i nákladů na refinancování nesených Helaba z důvodu nedostatku likvidity sporného vkladu, žalobce v zásadě opakuje argumenty, které vznesl v rámci věci, v níž byl vydán rozsudek z tohoto dne, Bundesverband deutscher Banken v. Komise (T-163/05), bod 14 výše, a které byly uvedeny v bodech 185 a 186, jakož i v bodě 263 tohoto rozsudku .

76 Pokud jde o přiměřenost úhrady, žalobce v zásadě tvrdí, že sporný vklad má vyšší rizikový profil než vklady tichého společníka emitované na trhu a že by proto soukromý investor požadoval za uvedený vklad vyšší úhradu, než je vyžadována na trhu za vklady tichého společníka. Opírá se o objem sporného vkladu, nemožnost Spolkové země stáhnout investici a riziko ztráty v případě úpadku. Krom toho má za to, že skutečnost, že úhrada dohodnutá za sporný vklad je pevně stanovená, není relevantní pro určení úhrady běžné na trhu a že se Komise nemůže opírat o vklad tichého společníka emitovaný bankou Helaba v roce 2005, protože tento není srovnatelný se sporným vkladem.

77 Komise, podporovaná Spolkovou zemí a Helaba, zpochybňuje tyto argumenty.

Závěry Tribunálu

⁷⁸ Pokud jde o argumenty týkající se zohlednění živnostenské daně a odpočtu nákladů na refinancování, je třeba je zamítnout ze stejných důvodů jako argumenty uvedené v bodech 188 až 192 a 269 až 291 rozsudku z toho dne, Bundesverband deutscher Banken v. Komise (T-163/05), bod 14 výše.

⁷⁹ Pokud jde o argumenty, které se snaží prokázat, že sporný vklad má vyšší rizikový profil než vklady tichého společníka použité Komisí za účelem srovnání, je třeba postupně zkoumat argumenty týkající se významu, jaký má pro výpočet úhrady běžné na trhu a tedy pro posouzení existence podpory, objem investice, nemožnost Spolkové země stáhnout investici, riziko ztráty v případě úpadku, skutečnost, že úhrada dohodnutá za sporný vklad je pevně stanovena, jakož i relevance Komisí uskutečněného srovnání s emisí banky Helaba v květnu 2005.

– K objemu investice

⁸⁰ V tomto ohledu žalobce uvádí, že Komise řádně nezohlednila význam objemu investice pro účely kvalifikace sporného vkladu a srovnání úhrady dohodnuté mezi Spolkovou zemí a Helaba s úhradou za zajištění zaplacenou za vklady tichého společníka emitované na trhu.

⁸¹ Pokud jde zaprvé o význam objemu investice pro kvalifikaci sporného vkladu jako vkladu tichého společníka pro účely tržního srovnání, žalobce uvádí, že skutečnost, že tento vklad byl upsán jediným investorem, že Spolková země vlastní 44 % základních vlastních zdrojů banky Helaba a že soustředí 83 % svých investic do jedné a téže

banky, přibližuje sporný vklad k základnímu kapitálu, protože riziko pro Spolkovou zemi je vyšší než riziko nesené investory, kteří upsali vklady tichého společníka emitované na trhu.

- 82 Pokud jde nejprve o skutečnost, že sporný vklad byl ve svém celku upsán jediným investorem, žalobce uvádí, přičemž odkazuje na rozsudek WestLB, bod 13 výše (bod 255), že investor, který sám upíše celou investici, nemůže zohlednit chování jiných subjektů na trhu a nese tedy vyšší riziko.
- 83 Přitom je třeba poznamenat, že v bodě 255 rozsudku WestLB, bod 13 výše, měl Tribunal, když zkoumal přiměřenou úhradu za investici, a nikoliv když investici kvalifikoval, pouze za to, že obezřetný soukromý investor, který si přeje maximalizovat zisky, aniž by nesl přílišná rizika ve vztahu k jiným subjektům na trhu, v zásadě vyžaduje minimální výnos rovnající se průměrnému výnosu v dotyčném odvětví.
- 84 Je třeba konstatovat, že tento odkaz Tribunálu na chování jiných investorů nepotvrzuje argument žalobce, protože nesouvisí s otázkou, zda skutečnost, že investor upisuje sám celou emisi, zvyšuje rizikový profil investice.
- 85 Pokud jde dále o skutečnost, že vklady tichého společníka upsané Spolkovou zemí představují 44 % základních vlastních zdrojů Helaba, jakož i 83 % investic Spolkové země, je třeba uvést, že není zjevně nesprávné mít za to, jak to Komise implicitně učinila, že tyto dvě okolnosti nejsou relevantní pro určení, zda sporný vklad má rizikový profil bližší profilu základního kapitálu nebo profilu vkladů tichého společníka existujících na trhu a v důsledku toho pro určení, zda se přezkum toho, že se jedná o úhradu běžnou na trhu, musí uskutečnit ve vztahu k úhradám za vklady tichého společníka nebo za základní kapitál. V tomto ohledu je třeba odkázat na body 140 a 141 rozsudku

z tohoto dne, Bundesverband deutscher Banken v. Komise (T-163/05), bod 14 výše, ve kterém Tribunál zamítl podobné argumenty žalobce.

⁸⁶ Je třeba dále zamítnout argument žalobce, podle kterého Komise tím, že pro účely kvalifikace sporného vkladu nezohlednila podíl na základních vlastních zdrojích Helaba, který drží Spolková země, zpochybňuje své rozhodnutí 2006/737/ES ze dne 20. října 2004, o podpoře Německa ve prospěch společnosti Westdeutsche Landesbank – Girozentrale, nyní WestLB AG (Úř. věst. 2006, L 307, s. 22), ve kterém měla za to, že značný objem investice představuje nepřímý důkaz podobnosti se základním kapitálem.

⁸⁷ Je totiž třeba konstatovat, že v rozhodnutí 2006/737 nebyl za nepřímý důkaz umožňující přirovnání k investici do základního kapitálu považován podíl na základních vlastních zdrojích získaný Spolkovou zemí Severní Porýnní-Vestfálsko, jako jediným upisovatelem, ale celkový objem operace, a to z důvodu, že na rozdíl od projednávaného případu mohlo být v dané době tak velké množství základních vlastních zdrojů získáno bankou pouze ve formě základního kapitálu nezávisle na otázce, zda investice pochází od jednoho nebo více investorů (viz bod 204 a následující odůvodnění rozhodnutí 2006/737).

⁸⁸ Pokud jde zadruhé o význam objemu investice pro určení úhrady běžné na trhu, žalobce zpochybňuje čtyři argumenty, na kterých Komise založila svůj závěr, že nebylo nezbytné použít přírážku úhrady, aby se zohlednil významný závazek Spolkové země vůči Helaba.

⁸⁹ Žalobce tak zaprvé zpochybňuje, že riziko vyplývající ze soustředění investic Spolkové země v bance Helaba bylo vyrovnáno okolností, že úhrada pro Spolkovou zemi nebyla snížena, přestože na trhu by přidělení celé emise jedinému investorovi vedlo ke snížení úhrady. V tomto ohledu uvádí, že odkaz na případné snížení úhrady na

trhu není v projednávaném případě relevantní, protože sporný vklad nebyl nabídnut velkému množství investorů, kteří by tak spolu soutěžili.

- ⁹⁰ Je třeba poznamenat, že skutečnost, že vklad nebyl vyjednáán na trhu, neznamená, že je zjevně nesprávné mít za to, že je možné zvážit snížení úhrady s cílem vyrovnat její případnou přírážku z důvodu značného závazku Spolkové země vůči Helaba. Žalobce totiž netvrdí, že Helaba nemohla na trhu získat, případně od vícero investorů, vklad, který by měl z jejího pohledu stejné vlastnosti jako sporný vklad (objem, neurčitá doba, úhrada za zajištění). Za těchto okolností mohla přimět Spolkovou zemi k tomu, aby se vzdala případného zvýšení úhrady s cílem zohlednit její významný závazek vůči Helaba, jelikož mohla odmítnout její nabídku a získat na trhu prostředky za nižší cenu.
- ⁹¹ Zadruhé žalobce uvádí, pokud jde o tvrzení Komise, podle kterého má Spolková země značný vliv na určení strategického rizikového profilu Helaba, že nedůvěrné znění napadeného rozhodnutí mu neumožňuje zjistit důvody, pro které Komise dospěla k tomuto závěru a že v každém případě toto nevysvětluje, proč se měla Spolková země z tohoto důvodu vzdát odměny přiměřené spornému vkladu.
- ⁹² Je třeba poznamenat, že i když se zdá, že žalobce napadá dostatečnost odůvodnění napadeného rozhodnutí, tyto argumenty jsou obsaženy v části žaloby nazvané „Nesprávné argumenty Komise“ v žalobním důvodu vycházejícím z porušení článku 87 ES a nikoliv v části týkající se žalobního důvodu vycházejícího z nedostatku odůvodnění.
- ⁹³ V každém případě pokud jde o skutečnost, že důvod, pro který Komise dospěla k závěru, že Spolková země má značný vliv na určení strategického rizikového profilu

Helaba, není obsažen v nedůvěrném znění napadeného rozhodnutí, je třeba odkázat na bod 69 výše, kde byl tento argument již Tribunálem vyloučen.

94 Pokud jde o vztah mezi značným vlivem Spolkové země na určení strategického rizikového profilu a výškou úhrady, je třeba uvést, že ze znění bodů 71 až 74 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise měla za to, že tento vliv, spolu s dalšími třemi skutečnostmi, které zkoumala, snižuje riziko, které pro Spolkovou zemi vyplývá z toho, že vlastní významnou část základních vlastních zdrojů Helada a že v ní soustřeďuje 83 % svých investic a že se v důsledku toho Spolková země nevzdala vyšší úhrady za sporný vklad, ale souhlasila s úhradou přiměřenou s ohledem na všechny okolnosti operace. Je třeba nicméně konstatovat, že žalobce nevznáší konkrétní argument směřující k prokázání, že je zjevně nesprávné mít za to, že značný vliv Spolkové země na rizikový profil banky Helaba může vyrovnat riziko, jenž Spolková země nese z důvodu, že vlastní významnou část základních vlastních zdrojů Helaba a že v ní soustřeďuje 83 % svých investic.

95 Zatřetí žalobce zpochybňuje relevanci odkazu Komise na emisi v hodnotě 500 milionů eur, která byla upsána jediným investorem. V tomto ohledu kritizuje skutečnost, že Komise neidentifikovala tuto operaci a neupřesnila její zvláštnosti a uvádí, že za těchto okolností není možné mít za to, že skutečnost, že Spolková země upsala celý sporný vklad, není nic neobvyklého.

96 Je třeba konstatovat, jak to tvrdí žalobce, že pouhá skutečnost, že investor upsal emisi v hodnotě 500 milionů eur, nestačí k prokázání, že rizikový profil sporného vkladu nevyžaduje vyšší úhradu, než je úhrada za zajištění za vklady tichého společníka na trhu. Vzhledem k tomu, že Komise nezkoumá úhradu za zajištění dohodnutou za tento vklad, nemůže totiž tento příklad podložit závěr, podle kterého soustředění kapitálu Spolkové země v Helaba nemělo vést ke zvýšení úhrady.

- 97 Začtvrté žalobce zpochybňuje, že skutečnost, že Spolková země vlastní v jiných podnicích než Helaba podíly v celkové hodnotě 361,5 milionů eur, snižuje značné riziko soustředění kapitálu, které má Spolková země co se týče Helaba.
- 98 Je třeba konstatovat, že skutečnost, že Spolková země nesoustředí v Helaba všechny své investice, ale 87 % z nich, sama o sobě nestačí k podpoření závěru Komise, podle kterého značný závazek Spolkové země vůči bance Helaba neodůvodňuje zvýšení úhrady dohodnuté za sporný vklad.
- 99 Nicméně s ohledem na body 88 až 94 výše okolnost, že tyto posledně uvedené skutečnosti, které Komise zmínila v napadeném rozhodnutí, neumožňují dospět k závěru, že nebylo nezbytné zvýšit úhradu z důvodu koncentrace rizika Spolkové země v bance Helaba, nemůže vést ke zrušení napadeného rozhodnutí (viz v tomto smyslu rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 2006, SELEX Sistemi Integrativ. Komise, T-155/04, Sb. rozh. s. II-4797, bod 47).
- 100 Krom toho je třeba uvést, že velikost částky investované Spolkovou zemí v Helaba vyplývá částečně z jejího rozhodnutí nedělit zvláštní fond dotčený ve věci, ve které byl vydán rozsudek z tohoto dne, Bundesverband deutscher Banken v. Komise (T-163/05), bod 14 výše, a že toto soustředění rizika ze strany Spolkové země nepředstavuje zvláštní zájem pro Helaba, který by ji přinutil odměnit Spolkovou zemi za zvýšení rizika, které přebírá (viz body 229 a 230 tohoto rozsudku).
- 101 S ohledem na výše uvedené je třeba dospět k závěru, že argumenty žalobce týkající se objemu investice Spolkové země v Helaba neprokazují, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že měla za to, že úhrada za sporný vklad nemusela být vyšší než úhrada za zajištění za vklady tichého společníka na trhu.

– K nemožnosti stáhnout investici

- ¹⁰² Žalobce uvádí, že nemožnost Spolkové země stáhnout investici představuje určitý rozdíl oproti vkladům tichého společníka existujícím na trhu a kritizuje skutečnost, že Komise ji nezohlednila při určení úhrady běžné na trhu. Žalobce v tomto ohledu opakuje argumenty, které uplatnil v rámci věci T-163/05 a které byly vylíčeny v bodech 151 a 233 rozsudku z tohoto dne, Bundesverband deutscher Banken v. Komise (T-163/05), bod 14 výše. Je třeba je proto zamítnout z důvodů uvedených v bodech 152 až 154 a 234 až 237 tohoto rozsudku.

– K riziku ztráty v případě úpadku

- ¹⁰³ Žalobce uvádí, že riziko ztráty v případě úpadku představuje určitý rozdíl oproti vkladům tichého společníka existujícím na trhu a kritizuje skutečnost, že Komise jej nezohlednila při určení úhrady běžné na trhu. Žalobce v tomto ohledu jednak opakuje argumenty, které uplatnil ohledně rozhodnutí 2006/742 a které byly vylíčeny v bodě 108 rozsudku z tohoto dne, Bundesverband deutscher Banken v. Komise (T-163/05), bod 14 výše, a jednak vzhledem k tomu, že před podáním žaloby neobdržel díky její důvěrné povaze návrh smlouvy, tvrdí, že bylo pravděpodobné, že se strany dohodly, že pořadí sporného vkladu bude nižší než pořadí základního kapitálu, k čemuž podle něj došlo ve věci, v níž byl vydán uvedený rozsudek.

- ¹⁰⁴ Pokud jde o obsah návrhu smlouvy, stačí konstatovat, že její článek 4 stanoví, že „v případě insolvenčního řízení týkajícího se majetku Helaba nebo v případě její likvidace bude sporný vklad vrácen až po uspokojení pohledávek všech věřitelů Helaba, včetně majitelů pozitivových listů, jakož i věřitelů jiného zajišťujícího kapitálu ve smyslu čl. 10 odst. 5a KWG, ale před uspokojením držitelů podílů na základním kapitálu“.

105 Z návrhu smlouvy tedy vyplývá, že sporný vklad má vyšší pořadí než základní kapitál a že je, jak měla Komise za to v bodě 26 odůvodnění napadeného rozhodnutí, srovnatelný v tomto ohledu s vklady tichého společníka existujícími na trhu, což svědčí proto, aby se úhrada dohodnutá mezi Spolkovou zemí a Helaba srovnávala s úhradou stanovenou pro vklady tichého společníka emitované na trhu, a nikoliv s úhradou vyplývající z investic do základního kapitálu. Je třeba poznamenat, že se žalobce, když po žádosti Tribunálu zaslané Komisi obdržel kopii návrhu smlouvy, v tomto ohledu nevyjádřil.

106 Pokud jde o další argumenty vznesené žalobcem, je třeba je zamítnout z důvodů uvedených v bodě 109 rozsudku z tohoto dne, Bundesverband deutscher Banken v. Komise (T-163/05), bod 14 výše.

– K relevanci povahy úhrady jako pevně stanovené

107 Žalobce zaprvé uvádí, že z bodů 26 a 29 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise má za to, že skutečnost, že úhrada za sporný vklad je pevně stanovená a v zásadě nezávisí na ročním výsledku, zatímco výše dividend závisí na účetním zisku dosaženém Helaba, představuje výhodu oproti investici do základního kapitálu. Tvrdí, že struktura úhrady ze sporného vkladu vykazuje z hospodářského hlediska jak výhody, tak nevýhody oproti úhradě ze základního kapitálu.

108 Je třeba v tomto ohledu konstatovat, že i když je pravdou, že Komise v bodě 29 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že vklad tichého společníka má pro Spolkovou zemi určité výhody oproti převodu zvláštních aktiv jako základního kapitálu, neopírá nicméně o toto tvrzení své posouzení ohledně kvalifikace sporného vkladu. Uvedená kvalifikace spočívá, pokud jde o úhradu, na tvrzení, uvedeném v bodě 26 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého Spolková země, jako investor vkladu tichého společníka na kapitálovém trhu, obdrží celou úhradu, zatímco investor do základního kapitálu má právo na platbu dividendy přiměřené ziskům. Komise tak neuvádí, že

pevně stanovená úhrada je výhodnější než právo na dividendu. Omezuje se na úvahu, že pevně stanovená úhrada, jaká je stanovena pro sporný vklad, je typická pro vklady tichého společníka spíše než pro základní kapitál a že v důsledku toho druh úhrady dohodnuté mezi stranami sporného vkladu jej připodobňuje vkladům tichého společníka existujícím na trhu.

- 109 Za těchto okolností není třeba zkoumat argumenty žalobce ohledně opodstatněnosti tvrzení Komise, obsaženého v bodě 29 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého má vklad tichého společníka pro Spolkovou zemi určité výhody oproti převodu zvláštních aktiv jako základního kapitálu.
- 110 Žalobce zadruhé uvádí, že v rozporu s tvrzením Komise není pevně stanovená úhrada typická pro vklady tichého společníka a pohyblivá odměna typická pro základní kapitál. Odkazuje v tomto ohledu na argumenty, které vznesl v rámci věci, ve které byl vydán rozsudek z tohoto dne, Bundesverband deutscher Banken v. Komise (T-163/05), bod 14 výše. Tyto argumenty však nebyly v bodech 113 až 122 tohoto rozsudku přijaty.
- 111 Žalobce zatřetí uvádí, že skutečnost, že právo Spolkové země na úhradu závisí na ročním přebytku banky Helaba, představuje v neprospěch Spolkové země odchylku od struktury vkladů tichého společníka existujících na trhu, protože pro ně právo na úhradu v zásadě závisí na účetním zisku emitenta a pouze za určitých okolností na ročním přebytku, takže je méně pravděpodobné, že emitent odloží platbu odměny.
- 112 Je třeba poznamenat, že znalecké posudky, na které odkazuje Komise v bodech 59 a 60 odůvodnění napadeného rozhodnutí, uvádí, že v rozporu s tvrzením žalobce není zjevné, že jsou podmínky upravující platbu úhrady za sporný vklad pro Spolkovou zemi méně výhodné než běžné podmínky na trhu. Tak i když měla investiční banka

A skutečně za to, že tomu tak bylo, investiční banka B a společnost účetních znalců se domnívaly, že podmínky upravující platbu úhrady za sporný vklad byly pro Spolkovou zemi výhodnější než je obvyklé.

113 V každém případě je třeba konstatovat, že Komise v bodě 66 odůvodnění napadeného rozhodnutí tvrdila, jak to uvádí žalobce, že by zvýšení úhrady za přísnější platební podmínky mohlo být odůvodněné. Měla nicméně rovněž za to, aniž by žalobce vznesl argumenty v opačném smyslu, že nezohlednění zvýšení úhrady z důvodu přísnějších platebních podmínek neovlivňuje její posouzení, podle kterého úhrada za zajištění vyplývající ze sazby dohodnuté pro sporný vklad Spolkovou zemí a bankou Helaba, zvýšená o náklady představované živnostenskou daní, a sice 1,925 %, byla stále vyšší než úhrada za zajištění na trhu vyplývající z připočtení navýšení navrhovaného investiční bankou A k rozpětí stanovenému znaleckými zprávami.

114 Za těchto okolností je třeba mít za to, že argumenty žalobce neumožňují stanovit, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že měla za to, že ustanovení návrhu smlouvy týkající se úhrady přibližují sporný vklad ke vkladům tichého společníka existujícím na trhu a že existující rozdíly nebrání závěru, že sazba úhrady dohodnutá mezi stranami je v souladu se sazbou tržní úhrady za zajištění.

– K relevanci vkladu z května 2005

115 Žalobce uvádí, že se Komise nemohla opřít o vklad tichého společníka emitovaný Helaba v květnu 2005 (viz bod 19 výše), protože tento není srovnatelný se sporným vkladem. Uvádí, že tyto dva vklady se liší zejména v tom, že vklad z května 2005 byl upsán řadou investorů, byl kotován na burze a má být vrácen v nominální hodnotě zvýšené o úroky, přičemž snížení z důvodu ztrát banky Helaba nebylo stanoveno.

Krom toho žádá Tribunál, aby Komise nařídil uvést, zda existují dohody týkající se pořadí sporného vkladu, zejména ve vztahu ke vkladu tichého společníka z května 2005.

- 116 Je třeba konstatovat, že Komise v napadeném rozhodnutí uvedla operaci z května 2005 pouze pro úplnost, jakmile dospěla k závěru, že úhrada dohodnutá Spolkovou zemí a Helaba pro sporný vklad je na trhu běžná. Za těchto okolností, vzhledem k tomu, že argumenty žalobce týkající se posouzení, o které Komise opřela tento závěr, nebyly přijaty, nemůže případná nerelevantnost srovnání s vkladem emitovaným Helaba v květnu 2005 vést ke zrušení napadaného rozhodnutí.
- 117 V každém případě je třeba poznamenat, že i za předpokladu, že by rozdíly uplatněné žalobcem byly relevantní a skutečné – což Helaba zpochybnila pokud jde o úroveň vrácení v případě vypovězení smlouvy, aniž by na to žalobce reagoval –, vklad z května 2005 ukazuje, jak uvádí Komise v napadeném rozhodnutí, že Helaba mohla na trhu emitovat vklady tichého společníka, které mají, pokud jde o skutečnosti, které jsou pro ni zajímavé – jako je kvalifikace jakožto základní vlastní zdroje a sazba úhrady za zajištění – a pro které byla ochotna platit investorům, stejné vlastnosti jako sporný vklad. Z toho vyplývá, že Helaba nebyla nucena přijmout sporný vklad z důvodu své hospodářské situace a v důsledku toho mohla odmítnout poskytnout Spolkové zemi úhradu za vlastnosti vkladu, které i když pro Spolkovou zemi předpokládaly zvýšení rizika, Helaba nepřinášely žádnou dodatečnou výhodu oproti vkladům vydaným na trhu.
- 118 Je totiž třeba uvést, že velikost rizika, kterému se Spolková země vystavuje ve svých investicích, je relevantní pro účely jejich kvalifikace jako státní podpory ve smyslu článku 87 ES pouze tehdy, pokud by Helaba získala výhodu, kterou by nemohla získat na trhu.

119 S ohledem na výše uvedené je třeba zamítnout druhý žalobní důvod žalobce.

K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení procesních práv žalobce

Argumenty účastníků řízení

120 Žalobce uvádí, že Komise měla zahájit formální vyšetřovací řízení stanovené v čl. 88 odst. 2 ES, protože na základě informací, jimiž disponovala, nemohla nabýt přesvědčení, že je sporný vklad slučitelný se Smlouvou o ES, a že dospěla k opačnému závěru jen proto, že nesprávně použila kritérium soukromého investora tak, že měla za to, že úhrada ze sporného vkladu byla přiměřená a že jí bylo třeba snížit o hrubé náklady na refinancování vyplývající z toho, že sporný vklad neměl likvidní povahu.

121 Domnívá se zejména, že Komise měla důkladněji analyzovat, zda je třeba z úhrady, kterou by požadoval soukromý investor, odečíst náklady na refinancování nesené Helaba z důvodu neexistující likvidity, jakož i z důvodu základních rozdílů, které existují mezi sporným vkladem a vklady tichého společníka „běžnými na trhu“. Mezi těmito rozdíly uvádí skutečnost, že Spolková země byla zbavena jakékoliv možnosti ukončení nebo stáhnutí investice a velmi vysoké riziko, které přijala z důvodu jednak značné výše sporného vkladu a jednak akumulace rizik vyplývajících z tohoto vkladu a z vkladu, který byl dotčen ve věci, ve které byl vydán rozsudek z tohoto dne, Bundesverband deutscher Banken v. Komise (T-163/05), bod 14 výše. Má za to, že Komise měla rovněž určit, zda by soukromý investor, jehož vklady představují více než 40 % vlastních zdrojů společnosti, jak je tomu v projednávaném případě, požadoval vyšší odměnu.

- 122 Žalobce zpochybňuje tvrzení Komise, podle kterého vyřešila všechny problémy v rozhodnutí 2006/742. Uvádí v tomto ohledu, že ve své žalobě proti tomuto rozhodnutí podrobně vysvětlil mnohé zvláštnosti dotčeného vkladu s ohledem na jiné vklady tichého společníka „běžné na trhu“, jakož i důvody, které brání odpočtu nákladů na financování. Tvrdí, že některé z těchto argumentů byly pro Komisi nové, takže se setkala s novými otázkami, když zkoumala sporný vklad.
- 123 Krom toho tvrdí, že je skutečnost, že se Komise setkala s závažnými obtížemi, prokázána dobou trvání předběžného přezkoumání, a sice patnácti měsíci, které jasně překračují dobu dvou měsíců stanovenou pro předběžné přezkoumání v čl. 4 odst. 5 nařízení č. 659/1999. Existence závažných obtíží je dále potvrzena skutečností, že Komise zaslala Spolkové republice Německo celkově čtyři žádosti o informace a že tato požádala o prodloužení lhůty stanovené pro její odpověď.
- 124 Komise, podporovaná Helaba, zpochybňuje tyto argumenty. Spolková země v tomto ohledu nevznesla argumenty.

Závěry Tribunálu

- 125 Je třeba připomenout, že v souladu s judikaturou je řízení podle čl. 88 odst. 2 ES, které zaručuje členským státům a dotčným hospodářským kruhům právo být vyslechnut a které Komisi umožňuje plně objasnit veškeré okolnosti věci před vydáním rozhodnutí, nezbytné, jakmile Komise narazí na vážné obtíže při posuzování, zda je státní opatření slučitelné se společným trhem (rozsudek Soudního dvora ze dne 20. března 1984, Německo v. Komise, 84/82, Recueil s. 1451, bod 13). Komise se tedy může pro vydání příznivého rozhodnutí o státním opatření omezit na předběžnou fázi podle čl. 88 odst. 3 pouze tehdy, byla-li po prvním šetření přesvědčena, že toto opatření buď není podporou ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES, nebo, je-li toto opatření kvalifikováno jako

podpora, že je slučitelné se společným trhem (rozsudek Tribunálu ze dne 12. února 2008, BUPA a další v. Komise, T-289/03, Sb. rozh. s. II-81, bod 329).

¹²⁶ I když je pravomoc Komise ohledně rozhodnutí zahájit toto řízení přesně vázána, Komise může v souladu s účelem čl. 88 odst. 3 ES a s povinností řádné správy, jež jí přísluší, zahájit diskuzi s oznamujícím státem nebo třetími stranami za účelem toho, aby ještě v rámci předběžného řízení překonala obtíže, s nimiž se případně setkala (rozsudek Tribunálu ze dne 15. března 2001, Prayon-Rupel v. Komise, T-73/98, Recueil s. II-867, bod 45, a usnesení Tribunálu ze dne 21. listopadu 2005, Tramarin v. Komise, T-426/04, Sb. rozh. s. II-4765, bod 29).

¹²⁷ Je třeba nicméně rovněž připomenout, že v souladu s judikaturou má pojem „závažné obtíže“ objektivní povahu. Po existenci takových obtíží je třeba pátrat, jak v okolnostech přijetí napadeného aktu, tak v jeho obsahu, objektivním způsobem a dávat do souvislosti odůvodnění rozhodnutí s poznatky, jimiž Komise disponovala, když rozhodla o slučitelnosti sporných podpor se společným trhem (rozsudek Prayon-Rupel v. Komise, bod 126 výše, bod 47 ; viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 18. září 1995, SIDE v. Komise, T-49/93, Recueil s. II-2501, bod 60). Žalobce nese důkazní břemeno, pokud jde o existenci závažných obtíží, které může prokázat prostřednictvím souboru shodujících se indicií, které se týkají jednak okolností a délky předběžného přezkumného řízení a jednak obsahu napadeného rozhodnutí.

¹²⁸ V projednávaném případě žalobce na podporu svého tvrzení, podle kterého Komise nemohla překonat všechny obtíže, které vyvstaly při posouzení sporného vkladu, v zásadě tvrdí, že Komise dospěla k závěru, že sporný vklad je na trhu běžný jen z toho důvodu, že nesprávně použila kritérium soukromého investora, a odkazuje v tomto ohledu na jeho argumenty týkající se porušení článku 87 ES.

- 129 Přitom otázka, zda Komise použila kritérium soukromého investora nesprávně, se nesmí zaměňovat s otázkou existence závažných obtíží vyžadujících zahájení formálního vyšetřovacího řízení. Přezkum existence závažných obtíží totiž nesměruje k zjištění, zda Komise použila správně článek 87 ES, ale k zjištění, zda ke dni, kdy přijala napadené rozhodnutí, disponovala dostatečně úplnými informacemi, aby posoudila slučitelnost sporného opatření se společným trhem.
- 130 Skutečnost, že posouzení sporného vkladu Komisí je dle názoru žalobce nesprávné a že Komise neodpověděla na některé výtky, které vznesl v rámci věci T-163/05, neznamená, že se nemohla vyjádřit k dotčenému opatření na základě informací, s nimiž disponovala, a že proto měla zahájit formální vyšetřovací řízení, aby doplnila své šetření. Je třeba zejména poznamenat, že každý argument vznesený dotčenou osobou v rámci odlišného řízení týkajícího se podobných okolností nevede nezbytně ke vzniku závažných obtíží, které vyžadují zahájení formálního řízení.
- 131 Krom toho, pokud jde o argument žalobce, podle kterého Komise měla důkladněji přezkoumat základní rozdíly mezi sporným vkladem a vklady tichého společníka na trhu, jakož i důsledky jeho nelikvidní povahy, je třeba připomenout, že Komise zahájila formální vyšetřovací řízení ve vztahu k dotčenému vkladu ve věci, ve které byl vydán rozsudek z tohoto dne, Bundesverband deutscher Banken v. Komise (T-163/05), bod 14 výše, jakož i ve vztahu k jiným operacím týkajícím se Landesbanken (zemské banky) a že při této příležitosti byly zejména diskutovány vlastnosti sporného vkladu, které zmínil žalobce, jako je objem převedených prostředků, okolnost, že převedené prostředky představovaly značnou část základních vlastních zdrojů Helaba, trvalost vkladu, nemožnost stáhnutí investice, jakož i zohlednění vyšších nákladů vyplývajících z dotčených operací ve vztahu k operacím uskutečněným na trhu z důvodu chybějící likvidity převedených aktiv. Je třeba zejména uvést, že v rozporu s tvrzením žalobce byl již argument vycházející z toho, že snížená integrační hodnota vyrovnala chybějící likviditu vkladu, uplatněn v průběhu řízení, které předcházelo přijetí

rozhodnutí 2006/742. Za těchto okolností je třeba konstatovat, že Komise nejenže ke dni přijetí napadeného rozhodnutí disponovala informacemi, které jí umožňovaly posoudit relevanci každé z vlastností sporného vkladu uvedených žalobcem, ale žalobce měl rovněž, tak jako všechny další zúčastněné osoby, možnost poskytnout Komisi všechny informace, které považoval v tomto ohledu za nezbytné.

- ¹³² Pokud jde o argument žalobce vycházející z délky trvání předběžného přezkoumání, jakož i ze skutečnosti, že Komise zaslala Spolkové republice Německo vícero žádostí o informace předtím, než přijala rozhodnutí, je třeba konstatovat, že délka trvání přezkumu sporného vkladu překročila lhůtu stanovenou pro předběžné přezkoumání oznámeného opatření, i když se zohlední pochopitelný záměr Komise počkat na ukončení formálních vyšetřovacích řízení zahájených s ohledem na dřívější operace ve prospěch Landesbanken, a že Komise zaslala Spolkové republice Německo tři žádosti o informace, z nichž jedna musela být vzata zpět. V tomto ohledu z judikatury sice vyplývá, že uplynutí doby významně přesahující dobu, kterou běžně vyžaduje předběžné přezkoumání, jakož i obsah diskusí vedených mezi Komisí a dotýčným členským státem během této fáze řízení, může představovat nepřímé důkazy závažných obtíží při posuzování (viz v tomto smyslu, rozsudek Německo v. Komise, bod 125 výše, body 14, 15 a 17, a rozsudek Tribunálu ze dne 10. května 2000, SIC v. Komise, T-46/97, Recueil s. II-2125, body 89 a 102). Nicméně je třeba mít za to, že s ohledem na argumenty žalobce a okolnosti projednávaného případu zkoumané v bodech 129 až 131 výše, lhůta, ve které bylo přijato napadené rozhodnutí, jakož i zaslání vícero žádostí o informace, nemůže v projednávaném případě postačovat k prokázání, že Komise přijala napadené rozhodnutí i přes existenci závažných obtíží.

- ¹³³ Tento žalobní důvod musí být v důsledku toho zamítnut.

- ¹³⁴ Vzhledem k tomu, že všechny žalobní důvody vznesené žalobcem byly zamítnuty jako neopodstatněné, je třeba zamítnout žalobu.

K návrhům na organizační procesní opatření

¹³⁵ Ve své žalobě žalobce navrhuje Tribunálu, aby Komisi nařídil předložení následujících dokumentů:

- znaleckých posudků, jakož i zprávy společnosti účetních znalců uvedené v bodě 46 odůvodnění napadeného rozhodnutí;
- návrhu smlouvy týkající se sporného vkladu, uvedené v bodě 16 odůvodnění napadeného rozhodnutí;
- výpočtů směřujících ke stanovení objemu sporného vkladu uplatněných v bodě 15 odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakož i osvědčení společností účetních znalců.

¹³⁶ Krom toho žalobce navrhuje Tribunálu, aby jednak Komisi nařídil zpřístupnění údajů ohledně emise, kterou uvádí v bodě 74 odůvodnění napadeného rozhodnutí a kterou měl investor nabýt všechny základní vlastní zdroje německé banky v částce 500 milionů eur, a jednak, aby žalobce informovala, zda existují dohody týkající se pořadí sporného vkladu, a to zejména ve vztahu ke vkladu z května 2005.

¹³⁷ V replice žalobce navrhuje Tribunálu, aby vyzval Komisi k předložení důvěrného znění napadeného rozhodnutí, jakož i smlouvy o záruce uzavřené mezi vlastníky Helaba.

- ¹³⁸ Znalecké posudky, zprávu společnosti účetních znalců, návrh smlouvy, jakož i důvěrné znění napadeného rozhodnutí Komise na žádost Tribunálu předložila (viz bod 24 výše). Ve zbývajících částech se s ohledem na všechny předchozí úvahy jeví, že Tribunál mohl rozhodnout o projednávané žalobě na základě písemností předložených účastníky řízení.

K nákladům řízení

- ¹³⁹ Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise, spolková země a Helaba požadovaly náhradu nákladů řízení a žalobce neměl ve věci úspěch, je důvodné uložit posledně uvedenému náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

- 2) Společnost Bundesverband deutscher Banken eV ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení Evropské komise, spolkové země Hesensko a společnosti Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale.**

Czúcz

Vadapalas

Labucka

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 3. března 2010.

Podpisy.

Obsah

Skutečnosti předcházející sporu	II - 542
A – Sporný vklad	II - 542
B – Správní řízení a napadené rozhodnutí	II - 544
Řízení a návrhová žádání účastníků řízení	II - 548
Právní otázky	II - 550
1. K přípustnosti	II - 550
2. K věci samé	II - 551
K žalobnímu důvodu vycházejícímu z nedostatku odůvodnění	II - 551
Ke kvalifikaci sporného vkladu	II - 552
– Argumenty účastníků řízení	II - 552
– Závěry Tribunálu	II - 554
K zohlednění živnostenské daně	II - 558
– Argumenty účastníků řízení	II - 558
– Závěry Tribunálu	II - 558
K odpočtu nákladů na refinancování	II - 559
– Argumenty účastníků řízení	II - 559
– Závěry Tribunálu	II - 560
K povaze úhrady dohodnuté mezi Spolkovou zemí a Helaba jako úhrady běžné na trhu	II - 560
– Argumenty účastníků řízení	II - 560
– Závěry Tribunálu	II - 561
K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení článku 87 ES	II - 562
Argumenty účastníků řízení	II - 562
	II - 583

Závěry Tribunálu	II - 564
– K objemu investice	II - 564
– K nemožnosti stáhnout investici	II - 570
– K riziku ztráty v případě úpadku	II - 570
– K relevanci povahy úhrady jako pevně stanovené	II - 571
– K relevanci vkladu z května 2005	II - 573
K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení procesních práv žalobce	II - 575
Argumenty účastníků řízení	II - 575
Závěry Tribunálu	II - 576
K návrhům na organizační procesní opatření	II - 580
K nákladům řízení	II - 581